

Інформаційний вісник №4

Грудень 2020

Події, які відбулися в гімназії

Міжнародна акція «16 днів проти насильства» триває.

Учні 8-А та 8-Б класів, учениця 9-Б Подпоріна Поліна разом з учнями 5-А класу створили соціальні відеоролики «Запобігання насильству в школі» та «Запобігання насильству в родині»

(керівник соціальний педагог Волобуєва Т.М.)

10 грудня в усіх класах гімназії відбулися заходи, присвячені **Міжнародному дню прав людини**.

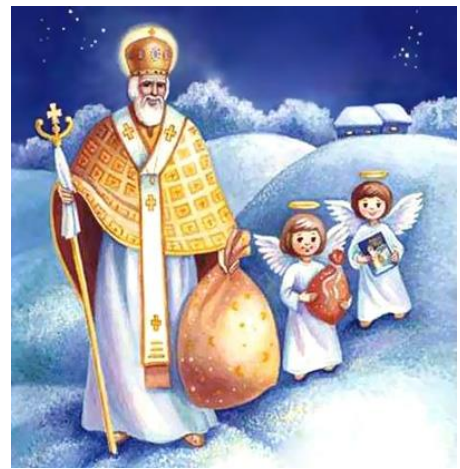

Так в 4-В класі (класний керівник Попова О.М.) завідувача шкільною бібліотекою Геращенко Л.О. та завідувача селищною дитячою бібліотекою Колісник Г.В. провели гру-мандрівку «Свої права ти добре знай, їх шануй і захищай». Учні пригадали свої права та обов'язки, взяли участь у вікторині «Кожен має право, навіть Колобок».

Щорічно **19 грудня** в Україні відзначається **День святого Миколая Чудотворця**.

До цього дня цікаві заходи проводились у початковій школі: «Святий Миколай, нашу хату не минай», «Йде Святий Миколай, ти добром його стрічай». Діти співали пісні, танцювали, розповідали вірші, виготовляли янголів, декорували малюнки Святого Миколая ватними спонжиками.

18 грудня завідувача шкільною бібліотекою Геращенко Л.О. провела в 4-Б класі (класний керівник Кузьміна А.М.) захід «Чудотворець Миколай – ти усіх оберігай!»

Чим відомий святий Миколай Чудотворець

Миколай Угодник народився у III столітті в грецькій колонії Лікії у Малій Азії в родині заможних християн. Хлопчик з самого дитинства відвідував храм, а коли подорослішав, вирішив присвятити себе вірі, ставши священиком.

Коли його батьки померли, святий Миколай роздав увесь свій спадок нужденним.

Надалі святий ревно захищав християнство і боровся з язичництвом. Він прославився як великий угодник Божий, саме тому його ще іменують Миколою Угодником. Також святий Миколай відомий як захисник обмовлених і невинно засуджених, покровитель моряків, мандрівників, знедолених, сиріт, а також дітей.

Вважається, що за життя Миколай зробив безліч чудес. Зокрема, він воскресив моряка під час шторму, а також врятував місто Миру від страшного голоду.

Новорічні ранки та вечори

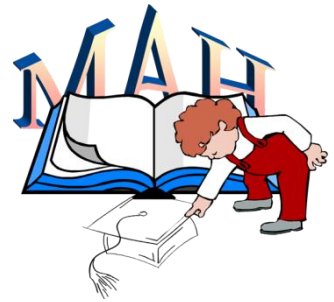
З 21 по 24 грудня в гімназії проходили Новорічні ранки та вечори.

Назва заходу кожного класу була дуже цікавою, це і «Новорічний квест», «Зимовий КВК», «Новорічні традиції українського народу», «Подорожуємо новорічною Європою», «Новорічна ялинка в стилі «еко»», «Новий рік в історії», «Новорічний карнавал», «В колі друзів», «Як святкують Новий рік в моїй родині» та інші.

Конкурси

Переможцями I етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів МАН стали учні:
Данильчук Владислав (10-А) – I місце
Стручкова Анастасія (10-Б) – I місце
учителі Андриющенко С.Ю., Полякова Л.В.

Учениці нашої гімназії: Зубко Вероніка, Фаткулліна Анастасія (8-Б) та Бундур Поліна (8-В) взяли участь в обласному етапі Всеукраїнського конкурсу **«Новорічна композиція»**.

Спортивна сторінка

У грудні місяці учні нашої гімназії взяли участь в обласному онлайн-конкурсі «Спорт – це здорово!» На фото учень 9-А класу Редька Іван разом зі своїм вчителем фізкультури Михалко І.В. та учень 8-Б класу Гирман Владислав виконують різновиди вправи на віджимання від підлоги.

Знаменні та пам'ятні дати

1 грудня – Всесвітній день боротьби зі СНІДом

3 грудня – Міжнародний день інвалідів

9 грудня – Міжнародний день пам'яті жертв геноциду

14 грудня – День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС

Всесвітній день боротьби зі СНІДом – це важлива нагода для підняття поінформованості молоді, широких верств населення про проблеми ВІЛ/СНІДу, проблеми людей, які живуть з ВІЛ/СНІДом, звільнення від наркотичної та алкогольної залежності.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я у світі з ВІЛ-інфекцією живе близько **37 мільйонів** людей, серед яких 19,5 мільйонів отримують антиретровірусне лікування.

Україна залишається регіоном з високим рівнем поширення ВІЛ. За даними Об'єднаної програми Організації Об'єднаних Націй із ВІЛ/СНІД, близько 244 тисячі українців мають ВІЛ, з них близько 100 тисяч не знають про свою хворобу.

Шляхи зараження:

- **через кров:** при переливанні інфікованої крові та її компонентів, спільному використанні шприців при введенні ін'єкційних наркотиків і медичного інструментарію, під час пірсінгу, проколюванні вух, манікюрі, татуюванні, (якщо інструменти не стерильні);
- **статевий шлях:** при незахищеному статевому контакті;
- **від ВІЛ-інфікованої матері до дитини** (під час вагітності, пологів, грудному вигодовуванні).

Необхідно пам'ятати, що

ВІЛ-інфекція не передається побутовим шляхом:

- при дотику, обіймах, рукостисканнях;
- через сухі поцілунки;
- при спільному проживанні в одній квартирі;
- через посуд, столові прибори;
- через їжу;
- через постільну білизну, предмети побуту, іграшки;
- через повітря (у тому числі при чханні й кашлі);
- при купанні у воді;
- через ручки дверей, крани, унітази, гроші;
- при укусах комах чи тварин.

Червона стрічка – символ підтримки інфікованих людей, протидії дискримінації і суспільної ізоляції людей, що живуть з ВІЛ/СНІДом, надії на майбутнє без СНІДу. Червона стрічка означає: «Я знаю про проблему ВІЛ/СНІДу і я не байдужий до неї».

Сьогодні ВІЛ – це не вирок. Люди, які живуть з вірусом імунодефіциту людини, можуть жити звичайним життям, народжувати дітей, працювати, подорожувати тощо. Достатньо вчасно вживати ліки. Якщо ВІЛ-інфекція діагностується вчасно, відразу розпочинається АРТ і надається необхідне лікування пацієнту, а відтак людині гарантується якісне та повноцінне життя.

Щороку **3 грудня** разом із світовою спільнотою Україна відзначає **Міжнародний день людей з обмеженими можливостями**.

Мета, заради якої цей день був проголошений, – це дотримання прав людини і участь людей з особливими потребами в житті суспільства.

Ця мета була поставлена у Всесвітній програмі дій відносно людей з особливими потребами, прийнятою Генеральною Асамблеєю.

Проведення Міжнародного дня людей з особливими потребами спрямовано на привернення уваги до проблем цієї категорії суспільства, захист їх гідності, прав та благополуччя, на переваги, які отримує суспільство від участі людей з особливими потребами в політичному, соціальному, економічному і культурному житті. В Україні проведення цього дня встановлене Указом Президента, починаючи з 1993 року.

Відзначення Міжнародного дня людей з особливими потребами – справедлива шана та повага суспільства до осіб, що потребують особливого захисту та підтримки у цей непростий час. Захищаючи гідність таких людей, ми захищаємо своє людське обличчя.

9 грудня Міжнародний день пам'яті жертв злочинів геноциду

Мета цього Дня – підвищувати обізнаність про Конвенцію щодо попередження злочину геноциду і покарання за нього та її ролі в боротьбі з геноцидом і попередженні цього злочину, як воно визначено у Конвенції, щоб поминати людей, які стали його жертвою, і шанувати їх пам'ять.

У Конвенції про попередження злочину геноциду і покарання за нього (стаття 2) геноцид визначається як «наступні дії, вчинені з наміром знищити, повністю або частково, яку-небудь національну, етнічну, расову чи релігійну групу...»:

- ❖ Вбивство членів такої групи;
- ❖ Заподіяння серйозних тілесних ушкоджень чи розумового розладу членами такої групи;
- ❖ Навмисне створення для якої-небудь групи таких життєвих умов, які розраховані на її повне або часткове фізичне знищення;
- ❖ Заходи, розраховані на запобігання дітородінню в середовищі такої групи;
- ❖ Насильницька передача дітей з однієї людської групи в іншу.

14 грудня наша країна відзначає День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Указ № 945 про установу цієї пам'ятної дати підписаний Президентом 10 листопада 2006 року.

Лише завдяки самопожертві ліквідаторів, багато з яких заплатили власним життям і здоров'ям, вдалося локалізувати аварію та врятувати країну і світ від радіаційного забруднення. До ліквідації наслідків аварії було залучені тисячі фахівців різних професій! Отримуючи великі дози опромінення, інженери, будівельники, шахтарі, енергетики, водії, військові, лікарі - усі, хто пішов тоді не тільки за наказом, а й за покликом серця, зупинили невидимого і дуже підступного ворога. Працювали вахтовим методом – приїздили одні, отримували максимально допустиму дозу радіації і поверталися, а на зміну приїздили інші. За неповними даними, через чорнобильський майданчик пройшли понад 600 тисяч осіб.

Ліквідатори Чорнобильської катастрофи – приклад самопожертви та самовідданості. Тож у День вшанування учасників ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС низько схиляємо голови перед тими, хто віддав життя, зупиняючи ядерний смерч, хто відвів біду від прийдешніх поколінь. Висловлюємо слова щирої подяки усім ліквідаторам, хто зробив вагомий внесок у справу подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

У житті українців Чорнобиль є і буде незагойною раною. Цей день вкотре нагадує про важливість особливих заходів безпеки у сфері використання мирного атома. Адже світ такий крихкий, а людство, впроваджуючи винаходи, має бути пильним, щоб не знищити планету.

Ювіляри у грудні

7 грудня 120-років від дня народження української художниці **Катерини Білокур**.

Катерина Білокур народилася 7 грудня 1900 року у селянській родині у селі **Богданівка на Полтавщині**.

Батьки були небідними, але дуже ощадливими. Дівчинку не пустили до школи, щоб зекономити на одязі та взутті.

Малювати Катерина почала у дитинстві: патичком по снігу чи вологій після дощу стежці, вугіллям по усьому, де залишався слід. Читати і писати Катерина Білокур навчилася самотужки. І скільки вона потім не намагалася вступити до училища чи технікума, показуючи свої малюнки – їй відмовляли, посилаючись на відсутність документа про семирічну освіту.

Щоб малювати картини, які, як вона сама казала, народжувалися у неї «в голові», Катерина Білокур використовувала усе, що було під рукою. Дівчина навчилася робити пензлі, вибираючи волосинки із котячого хвоста, і фарби – із усіх барвників, які давала природа.

Квіти для Катерини Білокур були втіленням найошатнішої краси буття. Художниця їх ніколи не рвала, бо вважала це вбивством. Малюючи квіти, Білокур ішла з мольбертом до них і працювала над картиною біля мальв чи кущів жоржин. Часто, задумавши намалювати якусь квітку, Катерина Білокур проходила багато кілометрів, поки не знаходила її.

«Квіти, як і люди, – живі, мають душу! А зірвана квітка – вже не квітка», – вважала художниця.

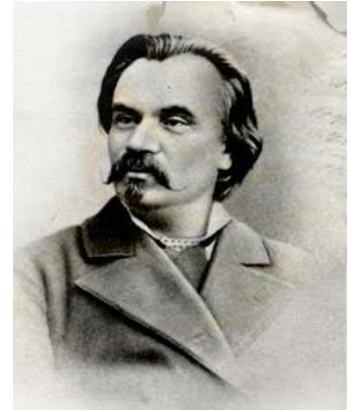
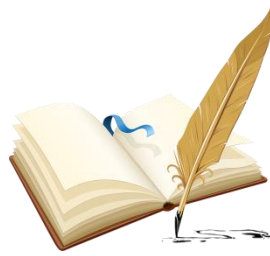
Катерина Білокур була чужою поміж своїх, ніхто з безпосереднього оточення не розумів її пристрасі до малювання. Хтось висміював, а хтось просто сторонився, вважаючи дивачкою. Батьки дорікали доньці тим, що ніхто її не сватає, обзивали та принижували. Такі скандали, зазвичай, завершувалися забороною малювати та нищенням малюнків.

Восени 1934 року, доведена до відчаю, Катерина Білокур побігла топитися до річки. Зайшла по груди у крижану воду і стояла там, прощаючись із життям... Це побачила матір і, на щастя, художницю, про яку пізніше дізнається світ – вдалося врятувати.

Була у житті Катерини Білокур, окрім малювання, ще одна віддушина. Потай від батьків, Катерина малювала декорації для постановок місцевого драмгуртка, створеного сусідом і родичем Микитою Тонконогом. Пізніше Катерина навіть грала на сцені у кількох постановках.

У 1940 році, в Полтавському будинку народної творчості відкривається перша персональна виставка художниці з Богданівки Катерини Білокур – із 11 картин.

А далі була війна...

14 грудня виповнюється **180 років** від дня народження **Михайла Старицького** – українського письменника, поета, драматурга, театрального і культурного діяча.

Михайло Петрович Старицький був одним із корифеїв театру. Іван Франко називав його “батьком українського театру”.

Внесок Старицького в українську літературу важко переоцінити, його таланти були дуже різноманітними: він писав історичні романи та драми («Богдан Хмельницький», «Маруся Богуславка», «Руїна», «Облога Буші», «Кармелюк»), громадянські вірші та блискучі ліричні поезії. Окрема частина поетичної творчості письменника — його інтимна лірика («Монологи про кохання»). Деякі ліричні поезії Старицького стали народними піснями («Ніч яка, Господи, місячна, зоряна», «Ох і де ти, зіронько та вечірняя», «Туман хвилями лягає»). Робив чисельні переклади (Гамлета У. Шекспіра, Казки Андерсена, вірші О. Пушкіна, М. Лермонтова, М. Некрасова, Г. Гейне, Д. Байрона, Адама Міцкевича).

Не можна не згадати його незабутніх “За двома зайцями”, які увійшли в золотий фонд не тільки української драматургії, а і світового кінематографа.

16 грудня – 250 років від дня народження відомого німецького композитора і піаніста **Людвіга ван Бетховена (1770 - 1827)**

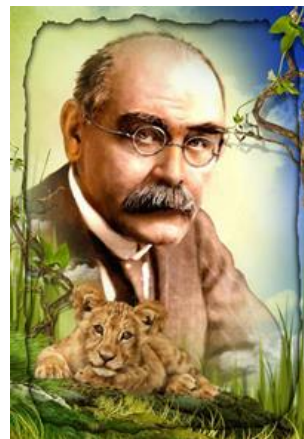
Рано виявивши свої музичні здібності, юний композитор був позбавлений звичайних радощів дитинства. Вже з 8 років Бетховен почав виступати в концертах. Та попри неабиякий музикальний талант, Людвіг мав і інші захоплення, зокрема, активно цікавився історією, літературою та філософією.

З 26 років Бетховен почав втрачати слух. Курс лікування, який був змушений пройти Бетховен, не допомагав, хвороба загострювалась. Композитора охоплює відчай, Людвіг усе частіше задумується про смерть, а біль від того, що він не здатний чути власну музику, переростає у бажання вчинити самогубство. Проте любов до життя, думки про те, що він може принести іншим радість, перемагають особистий біль та відчай.

Непохитний у відстоюванні своїх переконань, як музичних, так і політичних, ні перед ким не згибаючи спину, з високо піднятою головою, пройшов свій життєвий шлях Людвіг ван Бетховен. Німецький композитор, який зміг побороти численні сумніви, біль і відчай, є втіленням перемоги життя над смертю.

30 грудня 2020 року виповнюється **155 років** від дня народження відомого англійського поета і прозаїка, лауреата Нобелівської премії **Редьярда Джозефа Кіплінга** (1865-1936).

Світову популярність він здобув завдяки поезії про британських солдатів, що перебувають на службі в колоніях, та пригодницьким оповіданням, що стали класикою дитячої та підліткової літератури.

Ранні роки були дуже щасливими для майбутнього письменника. У віці 5 років його разом з сестрою відправляють на навчання до Англії. Згодом Кіплінг вступив до військової школи, але не проявивши особливої тяги до навчання у 1882 році йому довелося повернутися в Індію, і почати працювати в місцевій газеті.

У вільний час він пише короткі оповідання і вірші, які потім публікуються в газеті поряд з репортажами. Робота репортера допомагає йому краще зрозуміти різні сторони колоніального життя країни.

У середині 80-х років Кіплінг подорожує по Азії і США в якості кореспондента аллахабадської газети «Піонер», з якою він уклав контракт на написання подорожніх нарисів. Популярність його творів стрімко збільшується, в 1888 і 1889 роках видаються 6 книжок з його розповідями, які приносять йому визнання.

Редьярд Кіплінг подорожує по Англії, потім відвідує Бірму, Китай, Японію. Перетнувши Атлантичний океан, він влаштовується в Лондоні і продовжує писати. Його починають називати літературним спадкоємцем Чарльза Діккенса.

У 1890 році виходить перша новела Кіплінга «*Світло згасло*». Найбільш відомими віршами того часу стають «*Балада про Схід і Захід*», а також «*Остання пісня Чесного Томаса*».

У Лондоні Кіплінг одружується та переїжджає до родичів дружини у США. Саме там Д. Р. Кіплінг написав свої найвідоміші твори для дітей: «*Книга джунглів*» (перша і друга книги). Публікує також віршовані збірки «Сім морів» і «Білі тези». У 1896 році подружжя Кіплінгів повертається до Англії, де через рік і виходить його повість «*Відважні мореплавці*». У 1901 році виходить роман «*Кім*», який вважається одним з найкращих романів письменника. Він подорожує Африкою, де починає підбирати матеріал для нової дитячої книги, яка виходить в 1902 році під назвою «Казки просто так».

У цьому ж році Кіплінг купує замський будинок в графстві Сассекс (Англія), де залишається до кінця життя. Тут він пише свої знамениті книги «*Пак з Горбів*» і «*Нагороди і феї*» – казки Старої Англії, об'єднані оповідачем – ельфом Паком, узятим з п'єс Шекспіра.

Перше десятиліття 20-го століття принесло Кіплінгові велику популярність. В 1907 році він отримав Нобелівську премію з літератури. В 1910 році Кіплінг написав знаменитий вірш «*Якщо...*».

Безпека життєдіяльності

ПАМ'ЯТКА для учнів на зимові канікули

УЧЕНЫ! БЕРЕЖИ СЕБЕ!

1. Постійно дотримуйся правил дорожнього руху. Ніколи **не** порушуй їх, це небезпечно для життя. Переходь вулицю тільки у відведених місцях. **Не** влаштовуй ігри на проїжджій частині вулиці.
2. **Не** грайся сірниками та іншими легкозаймистими предметами. Будь обережний з газом. **Не** вмикай його без дозволу батьків та без потреби.
3. **Не** прикрашай ялинку ватою, паперовими іграшками. **Не** запалюй бенгальські вогні, свічки.
4. **Не** чіпай невідомі тобі предмети. При виявленні вибухонебезпечних предметів, повідом дорослих.
5. Будь обережний з електроприладами. **Не** вмикай їх без дорослих. **Не** торкайся оголених проводів.
6. **Не** чіпай бездомних кішок та собак. Спілкування з ними призводить до нещасних випадків.
7. **Не** ходи на водоймища. Тонкий лід – це небезпечно для життя.
8. **Не** спілкуйся з незнайомими людьми.
9. Будь обережний під час катання на санчатах, лижах, ковзанах. **Не** гуляйте довго під час сильних морозів.

Любий друже, дбай про своє здоров'я та життя!